

89
R. 111. 2.^a

ARTUS UNICUS.

De Pervis Naturalibus.

1. Troueria est, cùa Memoriam, et Reminiscientiam, Dico 1°. Me-
moria est p̄sia que cognoscit operata, ut iam cognita; duplex est me-
moria sensitiva una, et alia intellectua, at res sensitiva a Gran-
tagmata, negat ab ita intellectua distinguiri, immo ē in se ipsa aut
ab anima nō distinguuntur posse, ut suo vō diximus; hinc in hoc res
in se, negat ab alia dicta illa memoria distinguiri, et quia p̄sia dis-
tinguuntur ab alia, adhuc negat memoria sensitiva a Phantasia, negat intellectua
ab ita distinguuntur, sicut virtus apprehensiva iudicativa et discursivea neg-
ant se, negat ab ita distinguuntur. Cetera haec omnia ex deo alihi deāia.

Dico 2°. Quia si memoria aīū, audiū memoria, et
Reminiscientia, lā diffitū, cognitio rei sensibilis, ut
cognitio, unde ad memoriam aīū sufficit cognitio aīū, ad cog-
nitandi exercitatio, nō recitatio sī diffitū aīū, sī sufficit recitatio e-
iusdem exercitiorum antea capitulo, et excitatio postea, sicut de habito bus
trahit de sua diximus. Quia diffitū (Ita pene iam clavis repetitio
cognitio p̄ distinxit, et induxitram, scilicet mālū ut in crux), diffi-
citat q̄d in se Reminiscientia et memoria, q̄d ad hanc dēt ob-
ficiū nō penitus excedit a p̄sia memoria, ad reminiscientiam nō
dicit pene excedit, nec in facilius p̄cipit in via sua de sua, q̄d me-
moria aīū est id met aīū, q̄d sumū in ita manet, et postea excitatur;
et ideo obtūm nō penitus excedit a p̄sia. Reminiscientia uero ē noua aīū
diffitū et deinde dividit de obtūm a p̄sia penitus excedit.

Dico 3°. Non solum in hōc, sed et in alia separata.

datur tum memoria, qm reminiscantia, qm sive l.6 suari ad dicitur
 si tunc recordare sive etat, sed non tunc ait separata id cognoscit, immo
 sive excitari ad cognoscere eam quae in vita iam cognoverat, et illi
 dico excederet: qd sive reminiscit illos. In aliis autem est hoc ultima
 ratio non militat, in aliis qmvis in illis memoria passionis detinat, numquid tunc
 reminiscantia, qd superponit obliuionem, et effacit aliam in voluntate
 suam, que aliis debeat. Denique in brutis sive memoria sen-
 sitiva qm maliq; reminiscentia non potest: sive enim per loca eas a-
 missas non recordantur, numquid tunc formaliter non existat, sed per excitationem
 materialis, ut dicitur in sive de ipsa signoru dicens etiam
 In aliis autem non talis, neque virtutalis est admitti potest reminisci-
 entia, aut memoria; sed, qd de essentia virtutis est
 in aliis antea dicitur non est cognoscitur a potest, quae illius recordatur, aut re-
 miniscitur, est in se sive ab illa cognosci potest; atq; non potest in sensu occipi-
 tis ut ab aliis cognoscens id est etiam ipsum cognoscere est: qd etiam
 at uero in ipsa signatu, et dictione virtutis, non potest ex uero detrac-
 ti modis, et ceteris ducit dux cognoscere, qd se tali signo potest, et ex nomine
 dico talis in cognoscibile est: hinc a posteriori potest ratione memoriam, et no-
 miniscientiam non potest in aliis admitti: qd si quod in sacra pag, et
 ordinis, et reminiscientia, id sive recordatur in metaparaphrase, et de cognoscendo ac-
 modato

Item 2°, non omnia, quae sive pergitur retinimus, qd a
 labore numerorum ab humeris, et a genitibus et latibus destra-
 velli memoria potest. 2°, somniorum facile obliuiscimur, qd sive re-
 miniscimus potest operari, et non adeo reficitur. 3°, qd non obliuiscimur minus
 memoria diligent, qd cerebri male certus humor habet organum. 4°, Re-
 larsi solent inueni memoria qm senes, qd plus habent paucitatem, et
 non tam multa speciem qd fugiunt. 5°, carnis melius qm sive uiaria
 recordantur, et silvam, qd de aliis et agitant. 6°, i. torum quae am-
 aus

difficilis oblinxiimur, qā sapientia diligimus; aut late cogitamus
qā somnia ē cōsommum, et vigiliam. Vi-
gilia diffiri solit extenorū suū solutio.
Somnus nō ligat suū extenorū ad aliq' quietem et salubrem; sit
qā somnus sōpores humidi, et calidi ab thomato in cerebrum arre-
vant, et cerebri frigiditate derunt impedit dissolutionē spiritorum vita-
liorū in sūmō somni, et extenso, et deo si essent ad guriādo.

Hinc a cōsidera nimirū rapporto nimirū somnus
auastrī: hinc ex defūctū abī somnus defūctū, et aū
impedit nimia repletio thomati, cum qā nācī abī insugitus deservit
et ipsi, rapore in cerebrum nō mittit, et idē nō redunt e cerebro ad
sensū, summa tātē ascendunt vapores, ut descendētibz uiam im-
pediant: hinc infantis, et phrenatici sō magis somnifici; qā magis
humidi, et aūt magis pungentes sō senes, et malancholici, qā magis pīci.
Hinc tamē reiūienda ē mā dicō, dari pīam spīalē, cōcessas ad son-
nū qāi uolantem, seu amittere classitatem ad genitē, ex dō amper-
tagōthia, et aūt musicas, aut alterius somnis suavitatis, itē silēntium,
et tenebra, somnum induant: qā tunc si extēri nō admittent respi-
ctū nō impeditas harū nācī ascendunt per vapores ab thomato in cerebrū:
qā nō dormientes utantur facile qā somnia, itab ē qā via cerebri in
artuum, et pectoris motum, laxior est, et nō adeo facile impedita ut
via ad oculos.

Exsuffatio a somno, sit duplū, 1° ex deservitiae iam
quēta, vapori ascensu cessante, patente fūam uia des-
cendentibz vitalibus spiribz; 2° qā uerēmōtione sensibz, ut patitur,
excitant paucos spīos, qā om̄i corporeū organis remanserant, et alios in au-
xiliū distant, hinc pauculatibz membronū legibz exsuffatio qā appo-
ro cerebri frigiditate derunt, et hanc qā fūam corporis illas redunt aca-
tum, pigrumqā, et qā membronū pauculatibz nācī cōsideratibz

95

...qd uō dulcior sit somnus matutinus, p̄t̄o ē q̄d vaporē fum
iam purior, s̄t̄, et suauorem lauant somnum, et p̄ uō somnus
vespertinus n̄ ē adeo salutiferus, q̄d recedente iam h̄c, et delectio-
ne adhuc incipiente, tunc vaporē s̄t̄ cratiōnē, noxijs q̄d dñe aut̄
galus aut̄, media nocte excitat, et tunc ardet, n̄ dum alia a
garuit Albus, n̄ q̄d ē aut̄ selans, et sympathiam ē. Ide q̄d h̄c sit
a nō A iustitiam ad tempora signa otto. Dicit̄ somnus iustitiam
nib⁹ aliōn⁹, n̄ s̄t̄ m̄ at in Robus, et in statu ingentis daret⁹,
sicut daret⁹ delectio rīalij: vīam n̄ c̄ a somno, n̄ c̄ a vigilia inci-
pit via hama, s̄t̄ aterne ḡdam.

3ª ñtrumentū ē de somnijs. Difficilis somnium p̄ visu
in somno apparet, q̄d duplex aut̄ ē somnus, q̄m di-
nu' cām a deo vīe, et medianus p̄t̄, aut̄ insulj speciebus. 2ª uim
Dæmoniacum p̄ excitacionē p̄siva ad malefīcē. 3ª uim ex tem-
peramento, et horē palmarante. 4ª uim s̄t̄ p̄ excitacionē p̄siorum,
qua' interdiu aguntur. 5^a uim et 6^a uim ad Enīam n̄ spectant ex
3^a ior̄ pueris qd melancholici somnia frequentia sint cogita, exfo-
minante, et excitata atra bile, clerici uō bellaria, ex flava bili-
tudine, leta et ignea saonguinea, flagitiantem hermalia, et
aquea.

Hinc n̄ s̄t̄ temporamento, et p̄dominante agroti, s̄t̄ ē
futura morbi varietate prudenter p̄t̄ medici sollicina-
re ex somnijs agroti, q̄d ex melancholij transitoriam febrim in
quartanam, in tertianam ex Phtericis p̄t̄, uno ex repletis, som-
nijs de morbo in p̄i corporis defata, q̄d p̄t̄ rāsonē in illa p̄i mor-
bum, ut ex s̄t̄ p̄t̄ G. Mauri j̄ 30. Ex somnijs aliis q̄d
seruit et n̄ instrudentur Colligunt p̄sunt, q̄d ex somnijs de occidendo
hoste, p̄habita iam vīam aliq̄ de illo occidendo, s̄t̄ n̄ ē signū in-
falsib⁹: qd aut̄ mater somnatis, filium auente interfici, agrotare

etiam & ita de rebus hacten, sive & somnis, & a deo, & aliis
se bonis, & malis somnum puerit, nec ex somnis & libe-
tate alio, aut & effectibus liberij ois extenuit. Notandum tamen
hinc somniantibus, non sit phasian, sed itam ut et volent, sapient
rari, sive ex perfectissimis eliciunt distractas, ipsa amant, et
numquam in somnis merentur & demerentur, quia non ita expedita po-
pot, ut ea libertate non quiretur in somnis, quia ad munitionem, & de-
cimum regnatur.

Notandum est, quid sit humor incubus, vulgo se-
~~latus~~, puerit ex exacerbibus adeo tra-
dig, & fassus, ut faruas existent, & importabilitia fragant onera,
mirram, anxietate somniantibus afferentia, quae ex exteriori possint, ab
humoribus colliguntur, sed faruas in somnis videantur mag-
na; tandem qd in brutis somniis & somnia, sedunt oes, nec
est suatu ad operam; at in Christo dignis somnis puerit, co-
mendebat est, & requiebat est; non sicut in somniis, eis tem-
peramentum arguit in pectori, & pectoralem speciem.

4° strumenta, i.e. juuentute & senectate. Dicit
1° Triplice aetas hominis; 1^a extenditur ad 25,
& dividitur in Queritiam, Libertatem, & Adolescentiam, 2^a dicitur media,
& extenditur a 25 usq; ad 50 annum, bipartitur qd in
juuentutem usq; ad annos quinquaginta, & deinde in etatem
virilium, 3^a dicitur ultima post quinquaginta annos, at usq; ad
65 uozatur 2^a senectus, anterioris aut senectus aetas. Dico. Qui
querit nimis cito sapit, id est aut cito moritur, aut poca minus prudens
exit, quia anticipatam obsonuit crebre scindit, quia & breui re-
dit, incepta ad spissas id est impediens, & moritur iste; & cito re-
ganum, & possum uictus. Dicit 3° senes uide fere & timidi
crebri & tremuli, quia iam illi inest nimia frigilitas, & uicissi-
tudin

96

alor det, id est uero et suppositi, et increduli, quia pleris experti et falantes,
et aut illiberales, tunc a maiori celeritate uite, ad quam volunt multa i-
teruana, sed ab experientiis laborum in agricordiis quo possident. Tan-
dem qd alio dicunt dari remediu' natale ad restituenda senibus ju-
uentutam, balissimus seruus somnium uidetur.

5a Osteuaria e dentes, et capitis, clavicula, et
canitium. De maxilla dentium, eisq; metiis in aliis, de eorum
q; operula acretione, et de fixa illoru; satij tractum est tractu de fixa dicitur
de gibis, quae aientur. Neste pessimo dentes et incipient, mutari uero
anno vii. Ultimo mati dicuntur. De uulgo sapientia qd uigilimo nascan-
ti annos q; prudenter incipit. In cibis hoc dentes sit duo. Sæcunda ex-
tra fons est, ubi corporis, articulatio uolit, et os ornatus. raro res
vento vitam brevem inditant, ut qd, qd defluit caloris arguunt. Et qd
reliq; dentium maxilla in ossa capitis abiit, et caput adeo induruit, ut n. suffi-
cienter evaporet cerebrum, et breuius inde morte segetur. decidunt senibus
et saep dicitur, qd ex deflu humoris, qd ex humoru nimio, ut maxilla decidunt
arboris. magis sentiant frigus, et calorem, qd post nervos emissimoz.
aliosq; sit dentes clavicula, qd caloris aduersentis plus heat in man-
dibili, qd dentium humorum sumit denigrantem dicitur.

De capitis summa ad hanc de aia, et hanc aliis. Capitum maxilla
et vapores proponit, et hanc et tenacem satij pro exhalat, et id est
in filia bonissima, tunc efficiens est calor evaporans; frigus est salua ex electio-
ne maxilla superflua: in aliisq; sit friggi ex imbellitate humoris uiam si-
bi rectam aperte non praebentis, ite ob duritatem satij, et id est rigiditas
signum sit, nigri capiti temperamenti sum, sed nimis calidum in-
dicant, et nimis torrentem, flavi, non adeo calidum, sed sanguineum et
optimum temperamenti arguunt, et dominante flauum colorum:
rufi nam veritas significant, ex prava huius mixtura, et pertusa,
et hinc rufi regutanti pestimi. Finis Crinum, in capite, et ad de-

seindomu' cerebrum a figura, in supercilij ne Sudor defluat in cutibz,
in mento ne flegm humor decidat in dentes, & ad reverentiam est.

Proprietate facultatum ex siccitate capiti, & deflu-
tum humoris, et ideo in magna febre crines de-

cidunt: in summo capite (cautium & mari), quia maior est siccitas,
raro in temporibus, ubi humiditas maior. Quare autem loci nativa
ra calidior, quia magna illius est in capite abundantia humoris expedita-
tis maxima capiti, adeo ut raro obseraretur: amictus, et candidi albi capilli
fiant ex humoris debilitate, et ex superficie est posita, ac ex caloribus def-
lui humorum non coquente, et hinc per agitacionem amictus augetur.

Quod si aliquis dicit meus mortis, et spatio mortis unice annus de re-
pente, ratiocinio potuit, quia ex nimio moto caloribus est in cor la-
tor, et magna reliqui corporis in causa mortis caput ascendit
de repte, ubi ex defluo caloribus afftemporandi est humido, cani fac-
tis capili mortis integrum spatio.

Si temperatio est de vita & morte, longitudine,
ac breuitate vite: vita horum diffinita (per mortis auctio)
vegetationis est calore, Mors vero est separatio a corpore defluo immatis caloribus hinc
est intra ignem mortis alijs, et non ex defluo caloribus extenui, semper ab intencione def-
lui moritur, et quia tunc totum frigus ad cor iugulat, et immatu eius calorem
extinxit, et quia intatus calore nimis auctor tunc consumit radicale humi-
dum, et ex defluo gabuli defecit, remanente solo calore extenuo, et hinc
logum illud (vita iugis) in humido et calido: non quod se sit faciens
ad vitam iugis frigus, iterum calore mitigat; et hinc est optimum
ad vitam temperamenti est sanguineum ab calore temperaturum reg-
it: humido ad vitam diuornitatem.

Oratione dicitur, et meritis suis vita, quia ab eis ha-
bit, et operantur perpetuo suis utilies: ad illud in
Arvis, quod animantia alijs ut septuaginta omnes adhuc vivant;

97

hunc rāo ē pīt; qā ut pate uincia iugularia impedita sunt aliis pītū
vitales in aliis partibus corporis satis, qā alijs dō salte remaneant tē
alīato. Si animantia, que major corpore or proportionate hent, simili-
ra ē hent ut mures, asini, & leporis; nō ludetris, qā aliorū maior-
e minus qm in minori cibacit; or autē minus calidū minus est animo-
sum ē dēt; et hinc eīt qm pilosū hent or, animosiores sīt; qā calidus or
hent.

Vīa ḥtructio est De Respiratō, ac Chīo ex interno
mūtiā, spērītū pulvīrum, et brīdī. Diendū L^v
Respiratō est. Respiratō aeris ad sinistrā cordis ventriculu, et eiūd ex-
piratō; fabry trāct² de hoc tēb pītō 2° nō 5° nat^o q
respiratō adūlātō aer in cordis sinam, qā nullus ad inadūlātō; it;
Sunt qm pulmōnū iūtrū recipere magnum sanguinis et aliorū humorū
sanguinū, et eam iūtrū foras eītēre, et deo tunc introduci aerem
ut nō debet vacuum: statim pītē pītō, et diffīcē sapēre, nō fētū
via dēt qm aer pītēt ex pulmōnīs ad cor, qā fābet uia et an-
gustior satis sit.

Fīt qm Respiratō, ī a dilatatiō pulmōnū atrahit aer,
et a cōspītō eītēt; ut a fītō; ab ipsiā autē pul-
mōnīs suadit aer pītēt ad officia cordis, sum ad frāctōs iūtrū
guine spīus vitales, sum ad alīrem cordis attemperatō, responsum
ad uitam nāria hēt ab intēs il. Unde trīpēxē gēnīs respiratō,
iūtrū spiritūm vitaliū, refrigeratō brīdī, et uocē dearticulatō, et
deos pītē ac abē respītō nō sīt ē nātī, sīt nāria, voluntaria autē, sīt
qād nūn, tētīor sc̄, aut tardior.

Diendū 2^v. oī ali pulmōnū hent respiratō iūtēt qm
et pītēt qm exā iūtēt uiuant, suavit respiratō, nō tēt
aeris puri, sīt aqua admixta aeris aliq: qm si hēt aliq iūtēt qm diū
pītēt, maiorez hent pulmōnū, laxiorez qm in quibus pītēt.

diuersus remuant. Diuendū 3°. Pulmones moueri nō sit a musculo
ito, & diaphragma dictū, et ex ergo dividit a jejun, et sene, si
moueri est a propria p̄cia, virtute q̄ motric, iēcā a nā hanc re-
pirandi, et le mouendi officium, a nā est hanc dicit p̄iam motrix
intem.

(De motu puluum et cordis, 1^a h̄a sit,

Puluum motu p̄uenire a motu pulmonum,
& ventilo i respinoibus: s̄t ē experientia, i motu puluum
brevis sit. Iā h̄a sit, pulsus motum p̄uenire a ventibus
spiritibus, in arteria inclusus, qui ut ignei, et aerei, tenuis &
uti saltans, et ab arteriis p̄e, pondereq̄ deprimuntur et i-
tinuer, & deprimuntur a terrea p̄e, q̄m clement: Iā h̄a q̄ ex
perior i sit, cordis motum, et motum pulsus semper in arteria
atq̄ dili n̄ pot, ut semper ei et satis uitales s̄t in pulsus arterie
qua, quod, ex q̄d sit in corde q̄d efficitur.

Diuendū 4° i 3^a uāf³ h̄a, motu cordis p̄ue-
nire cum ab int̄co sum ab ext̄co: p̄uenit in
ib ab int̄co, id ē ab int̄co p̄cia motric, que datū in corde i 40, q̄-
ut in pulmonibus et a fortiori; ita L. fabry in physici tractat de
hoc ita L. fabry 5° nam experientia i sit, q̄d ex aquilum, et p̄i
et fisiq̄ illius ventriculus, et ab ergo ulo iam aquila sanguinis,
ad hunc tunc se agitat, et miscat, mouet q̄d ex eod q̄ianta m̄ta, ita ut
aqua sit ex ipso, et in diversis positionib, adhuc q̄q̄nta horas tem-
p̄t, fisiq̄ uō ventriculus p̄greditur, aut sexdecim, et hoc est
tati se n̄ sit observasse L. fabry. Prouenit et ab ext̄co et
a passionib, q̄d ubi cum ex sensit nimiam laborum vim ex aquila
sanguinis, statim se se expellat, et sanguis tunc alio aperte, q̄d mag-
giorē auram captare uelint, sanguis uō ut vacuon ingrediatur
m̄greditur, mox i ipsū ex sensit nimium ingressi sanguinis

98

alorem, hunc se te trahit, et ex ventriculo sanguis intratum sa-
guine extrudit; deinde si ex alijs remaneante intra cor sanguine,
ad huc cor se nimis calidu sentiat, id est iterum ut si se explicat
et rursum similiter se trahit, et sic est in operibus illo, aq; aliqui-
ta ratio pendit.

Hinc be P. Gabry tis 20° epoxie a no 6° daret;
qd dicit dum alio explicat, rem in his aducit;
vuln' extra hujus embolium ducit agm in fistula; dum uero alio trahit,
intrudit in embolium, foras agm et aerem expellit; si est co; dum
se, suos ventriculus dilatat et explicat, sanguinem fugit, et aurit;
dum uero se trahit, expellit. Huiusmi qd mucus cordis ad oropharynx
Medius proprie uentris Diaphragme, et Sistole, p mucus diastole se
dilatat, ergo et explicat, q sibi notam se se trahit, et trahit.
Hinc optime notat id Gabry tis 4° epoxie et a no 5° daret cordis
mucus perire a dista indele sanguinis, q er agredit; dista aut
sanguinis indele periret, L^o a disto ateris griseis, 2° a dista humo-
rum in sanguinum exasperantia, decorticatio, et tempore; 3° a dista re-
stringenda mœ admixtio, se crudore, mordacis, acris, sassa, biliosa, pu-
tria, acida, stigia, seu male affecte; ex hi est mucus cordis
deunt.

Dicendum 5°. Mucus pulvrum a nobis cordis periret, et
q illo tempore qd datur; Et et ab exercitu vita-
libus in arteriæ sanguine inclusi imè et exi periret: ita mo-
tus P. Gabry a no 6°, et passim aliis. Expulsi, et obdurantur insit:
qd er ptyalem se trahit, tunc in arteriam expulsi sangu-
inem perirem spissitudin' vitalibus, qd uero ptyalem se explicat
et apertus, pene aortare sanguine in se austat. qd mitum
qd 2° mucus cordis ptyalem arteria intumescat, et e, i determinat
in cordis diastolem, atq; er semper e in operibus Diastole, et Sistole.